

er jo lige præcis det, der er det nye, som den her regering har gennemført. Der er vækst i den offentlige sektor; den prøver vi at begrænse til 0,5 pct. om året; det er ikke lykkedes helt, men vi har dog fået lagt et loft over, og så sker der samtidig en vækst i den private sektor. Det er jo en lykke for samfundet, at vi nu kan skabe tusindvis af arbejdspladser i den private sektor, hvilket kan danne grundlag for velfærden i Danmark.

Kl. 13.05

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men nu var det jo ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om ikke ministeren kunne bekræfte, at indtil videre er målsætningen i den her regeringsperiode – og også i den kommende periode – at væksten i den private sektor skal være større, endda væsentlig større, end væksten i den offentlige sektor. Er det ikke korrekt forstået?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er korrekt forstået, at vi planlægger et loft over væksten i den offentlige sektor, og den har vi angivet til 0,5 pct. Som jeg sagde før, er det ikke lykkedes os at komme ned på de 0,5 pct., men det er rigtigt, at det er vores mål.

Der opnår vi jo så den fantastisk lykkelige ting, at ud over at der kommer flere ressourcer til den offentlige sektor, så stiger væksten i den private sektor, og det kan skabe tusindvis af arbejdspladser i Danmark, hvilket er forudsætningen for fortsat vækst og velstand i det danske samfund.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når nu ministeren ikke vil svare på, om ikke det er rigtigt, at væksten i den private sektor stiger væsentlig mere end i den offentlige sektor, vil jeg bare nævne et par enkelte tal.

Ifølge Økonomisk Redegørelse har væksten i privatforbruget i 2006 været 2,5 pct. og væksten i det offentlige forbrug 0,5 pct. – det er indtil maj – og man forudser, at i maj 2007 vil væksten i det offentlige forbrug være steget med 0,5 pct. og i det private forbrug med 1,8 pct., altså tre-fire gange så høj en vækst i det private forbrug.

Derfor vil jeg spørge igen: Kan ministeren ikke bekræfte, at man forudsætter en meget kraftigere stigning i det private forbrug end i det offentlige forbrug, og at det har været tilfældet indtil videre i den her regeringsperiode?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne bekræfte, at vi har en målsætning om, at væksten skal være 0,5 pct. i det offentlige forbrug, men desværre må vi jo konstatere, at vi ikke har kunnet overholde det helt, så det er blevet 1 pct. Men hr. Jørgen Arbo-Bæhr har fanget pointen rigtigt, nemlig at der sker en stigning, både i den private sektor og i den offentlige sektor.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Godt, så bliver jeg nødt til at spørge ministeren direkte, om han er enig med finansministeren, når finansministeren i et svar til mig den 26. april 2006 siger følgende:

Man kan bare ikke se bort fra, at det samtidig vil gøre, at vi øger det samlede nominelle forbrug i den offentlige sektor fuldstændig parallelt til stigningen i de private økonomier.

Han siger altså i det her svar, at han forudser, at stigningen i det private og i det offentlige foregår fuldstændig parallelt, i modstrid til hvad der fremgår af Økonomisk Redegørelse, og i modstrid til hvad det var, beskæftigelsesministeren sagde tilbage i 2004.

Jeg kan simpelt hen ikke få de ting til at hænge sammen. Hvad er rigtigt: Forudser man en kraftigere stigning i det private forbrug end i det offentlige, eller forudser man en parallel udvikling?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg ikke tage stilling til, hvad finansministeren har skrevet, men når man bruger udtrykket en parallel udvikling, kunne det jo f.eks. dække over, at der var stigning begge steder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 141

Ole Sohn (SF):

Det er sådan set en interessant debat, der er startet her med ministeren og hr. Jørgen Arbo-Bæhr, om stigningen i væksten i den offentlige sektor. Når man tænker tilbage på, hvad statsministeren sagde i begyndelsen af den her valgperiode,